

skulle indsættes i selskabsskattelovens § 31. SF blev imidlertid overbevist af ministeriet om, at dette ikke var nødvendigt, idet elselskaberne på grund af elforsyningslovens § 46 ikke kunne deltage i en sambeskatning. Det stillede SF sig tilfreds med på baggrund af ministeriets oplysninger.

Denne metode viste sig imidlertid ikke at være holdbar. Da SF fandt ud af dette i foråret 2003, kontaktede vi økonomi- og erhvervsministeren for at få forbuddet mod sambeskatning ind i selskabsskatteloven.

Dette er nu lykkedes, og selv om det har taget meget lang tid at få lukket dette skattehul, er SF naturligvis tilfreds med, at der nu skabes en klar bestemmelse, der fastsætter, at der ikke via sambeskatning kan etableres mulighed for at udnytte de store skattemæssige afskrivninger, som blev skabt af overgangsordningen, da elselskaberne blev skattepligtige.

Mange af elselskaberne har i dag store afskrivningsmuligheder, fordi de er omfattet af overgangsordningen i selskabsskattelovens § 35 O.

Elsam har lige offentliggjort sit regnskab for 2003. Det fremgår her, at ikke alene betaler Elsam ikke skat, men Elsam har et skatteaktiv på næsten 2 mia. kr. (nøjagtigt 1.973 mio. kr.). Det vil sige, at Elsam kan tjene yderligere 6.577 mio. kr. i overskud, før der skal betales selskabsskat. Dette kan SF godt holde til. Men det ville jo være katastrofalt for statskassen, hvis man gennem sambeskatningsmulighederne gav selskaber, der ellers skulle betale selskabsskat, mulighed for at udnytte Elsams muligheder for store skattemæssige afskrivninger.

Når Elsam nævnes, er det, fordi Elsam offentliggør sine regnskaber. Andre selskaber, f.eks. Københavns Energi, har samme potentielle skattemæssige underskud.

Den potentielle gevinst af et manglende forbud mod sambeskatning er meget stor, og den overgår klart den ellers meget omtalte TDC-sag, hvor TDC fratrag afskrivninger på udgifter til goodwill, som TDC aldrig havde afholdt (fordi det var oparbejdet goodwill). I spørgsmålet om elselskaberne ville der – uden et forbud – have været tale om, at elselskaberne kunne have fået lov til at afskrive skattemæssigt på anlæg og kraftværker, der er betalt tidligere af tidligere års elforbrugere. Der ville desuden have været tale

om, at der kunne afskrives på den merværdi, der er opstået i kraftværkerne på grund af inflationen og dermed værkernes nu større ejendomsværdi.

Et *mindretal* i udvalget (S og RV) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* og vil stemme hverken for eller imod det stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* i udvalget (EL) vil stemme hverken for eller imod lovforslaget og det stillede ændringsforslag.

Enhedslisten er imod den liberalisering af el-sektoren, der er baggrunden for denne lov. Selv om loven vil lukke et skattehul, der åbnes med elliberaliseringen, er det grundlæggende et problem, at samfundets elforsyning overhovedet kan gøres til genstand for spekulation og skatte-tænkning. Enhedslisten er på ingen måde overbevist om, at denne lov forhindrer skattespekulation inden for dette område – en usikkerhed, der er forstærket af, at ministeren, allerede før loven er vedtaget, har været nødt til at stille et ændringsforslag.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Si-unmut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Ændringsforslag

Af *skatteministeren*, tiltrådt af et *flertal* (V, DF, KF, SF og KD):

Til § 2

1) I *stk. 1* indsættes efter »2005«: »for etablerede sambeskatninger og sambeskatninger, der er indgivet anmodning om tilladelse til inden den 26. maj 2004. Loven har virkning fra og med den 26. maj 2004 for sambeskatninger, der ikke er indgivet anmodning om tilladelse til inden den 26. maj 2004«.

[Ændret ikrafttræden – skærpende ændring med virkning fra tidspunktet for afgivelse af betænkning den 26. maj 2004]